

Познато лице с малог екрана, композитор, текстописац и појац Љуба Манасијевић за четврт века много тога је искусио и урадио у српској музици. Добро зна колико је труда потребно да се таленат избруси, а врло мало да се згази.

– Уметнички дар – каже наш саговорник – клија у мекој средини нежних душа, а расте и стасава у војничкој чврстости дисциплине и реда.

Рођен је у Београду, а његова породица је из Врања. Са 12 година свирао је хармонику, клавир и гитару, од шеснаесте гостује са ансамблима широм Србије и компонује. Своју прву (малу) плочу „Дунав ми је све што имам” снимом је 1978. Волео је да наступа у чувеној Скадарлији. Завршио је Саобраћајни факултет, одсек за ваздушни саобраћај.

Осамдесетих година прошлог века отишао је у Америку и сарађивао с тамошњим најпознатијим представницима интернационалног фолклорног наслеђа.

Учествовао је на више традиционалних америчких фестивала и радионица, гостовао на тамошњим радио-станицама и телевизијама. Тамо је основао етно-ансамбл и снимом другу плочу „Чикаго коло”. Почетком деведесетих, по повратку у Београд, започео је солистичку каријеру и представио, први пут, своје композиције „Востани Србије” и „Са Косова зора свиће”.

– Сваки народ има своју песму по којој се познаје – подсећа Љуба Манасијевић. – Кад сретнеш странца, не питај никада ко је и одакле је. Пусти га да запева или засвира и све ће ти се казати.

– Испричаћу вам како је дошло до тога да компонујем „Востани Србије”. За све је крива песма „Небо је високо, Србијо”, настала у Америци. С њом је отворена изложба сликара Милића од Мачве у манастиру Грачаница. Уз њене стихове, у смирају ноћи, чекао се празник Видовдан и славило.

Ова песма ме је инспирисала да убрзо напишем музику за химну. Песму сам пронашао у једној књизи која је објављена поводом прославе 600 година Косовског боја. Доситеј Обрадовић је текст „Востани Србије” написао пре 200 година, а ја ноте 1989. Годину дана касније издао сам касету „Востани Србије”, каже.

Музика за душу

На прво читање стихова, присећа се, осетио је велико усхићење. Нико о овој песми није причао. И он ју је први пут чуо, мада се дружио с песницима.

– „...Востани Србије, ти воздигни своју главу горе”... – изговара је тихим гласом и наставља уобичајеним: – Ови стихови су врло карактеристични за српски народ. За српске земље. У једној од строфа помињу се Босна сестра, Херцегова земља, Черна Гора... чиме се духовно повезују све српске земље. Изворни Доситејев текст има седам строфа, а ја сам снимом прве четири

Народ се по песми познаје

и рефрен, и ту верзију отпевао на прослави Првог српског устанка, а потом придодом и пету.

Захвалан је Милићу од Мачве што га је подржао.

– Слушао ме је велики сликар док сам компоновао „Востани Србије”. Када сам завршио пробни снимак, окренуо се и рекао: „У песми мора да уђе Босна сестра, Херцегова земља и Черна Гора. Ако то не уђе више нисмо пријатељи!”

Вели да је зна за још две варијанте химне „Востани Србије”. Редитељ Сава Мрмак је од Варткеса Баронијана, музичког уредника ТВ Београд, наручио химну за ТВ филм „Јастук гроба мог” (1990). Другу је написао Златан Вауда, композитор и диригент Дечјег хора ТВ Београд.

Познат по раскошној звучној палети, Љуба Манасијевић открива да пише књигу својих песама. Назваће је „Српска песмарица”. Жеља му је да оживи српску баладу.

„Кад сретнеш странца, не питај никада ко је и одакле је. Пусти га да запева или засвира и све ће ти се казати”, открива познати композитор и појац Љуба Манасијевић. А како је компоновао „Востани Србије”?

Сваке године учествује у светковини „Дани јоргована”, уприличеној у част краља Уроша, трећег сина Стефана Прввенчаног, и његове супруге краљице Јелене Анжујске. У Краљеву, покрај Ибра, у манастиру Градац, у старом граду Магличу... Ове године било је најсвечаније, јер се славило и у родној земљи краљице Јелене Анжујске.

Краљевски народ

– Министарство иностраних послова Србије је „Дане јоргована” преселило и у Француску, тако освеживши везу са Французима и продубивши пријатељство два народа.

Пола у шали, пола озбиљно додаје: – Па ваљда смо и ми краљевски народ!

Поводом четврт века својег уметничког рада, крајем августа објавио је це-де на којем се налази његова балада о краљу Урошу и Јелени Анжујској. У свим композицијама на најновијем, трећем це-деу, свирају средњовековни инструменти. Уз це-де иде књижица „Изнад Истока и Запада”. Све то уприличено је поводом 800 година српске државе и манастира Хиландара и 650 година српског царства.

У позадини сваке странице је један симбол. Шта представља?

– То је грифон – наставља смиреним гласом. – Утиснут је у зидине манастира Раваница, код Ђуприје, задужбини кнеза Лазара, ево и кљуна. Краљевска лоза је увек у вези с небом. Приредио сам шест тема посвећених Косову и Метохији, с песмама: „Цар Лазар ситну књигу пише”, „Симонида сан уснила”, „Јефимија”, „Милош Обилић”, Дучићева песма, потом „Деспотов град” и мени јако драга „Призрен, Душанов град”. Књижицу сам посветио младима, да кроз слушање песама и порука које оне носе ближе упознају историју и културу, дух и величину средњовековне Србије и српског народа. Ми смо наследили благородне дарове од наших предака и на нама је да их сачувамо и предамо генерацијама које долазе.

Љуба Манасијевић је добитник Златне значке Културно-просветне заједнице Србије за заслуге у култури и књижевне награде Удружења „Шести април” из Београда за књигу и це-де са песмама о Немањинима и другим значајним личностима из српске историје.

Љиљана Петровић

Фотографије из личне архиве

PHILIPS INHALATORI

• ISKORIŠĆENOST LEKA 80% • POVEĆAN DISAJNI PROTOK • ZNATNO KRAĆE VREME INHALACIJE

MEDISANA® Germany U АРОТЕКАМА

• NEMAČKI MERAČI KRVNOG PRITISKA • TOPLOMEREI • MASAŽERI • EL. JASTUK • OVLAŽIVAČ VAZDUHA

KUPOVINA NA 12 RATA PREKO SINDIKATA Uvoznik: VANA d.o.o. Beograd, tel. 011 7544 533